



ภูมิหลังและการดำเนินการฝึกอบรมกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบของการฝึกอบรมอาชีพเยาวชนต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพ ที่ศึกษากลุ่มวัยเด็กอาชีพเยาวชนแบบผสมผสาน อำเภอหนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี ได้ทำการสัมภาษณ์เยาวชน และผู้ปกครองของเยาวชนจำนวน 46 คน ในเขตอำเภอบ้านไร่, อำเภอลานสัก, อำเภอหนองฉาง โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชน, ภูมิหลังของเยาวชน และการดำเนินการฝึกอบรม โดยใช้สถิติร้อยละในการพรรณาข้อมูล และสถิติ Yule's Q ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยเรียงลำดับการนำเสนอข้อมูลดังนี้

1. การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนแบ่งเป็น
 - 1.1 การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนก่อนเข้ารับการฝึกอบรม
 - 1.2 การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนหลังการเข้ารับการฝึกอบรม
2. ภูมิหลังของเยาวชน แบ่งเป็น
 - 2.1 ภูมิหลังทางสังคม
 - 2.2 ภูมิหลังทางเศรษฐกิจ
3. การดำเนินการฝึกอบรม แบ่งเป็น
 - 3.1 ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรม
 - 3.2 การจัดโครงการสั้นเชื้อ
 - 3.3 ความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรม
 - 3.4 ทักษะต่ออาชีพและต่อศูนย์ ฯ

1. การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชน

1.1 การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนก่อนเข้ารับการอบรม ในช่วงก่อนการอบรมเยาวชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่ ทำนา โดยช่วยผู้ปกครองทำการเกษตรอยู่ที่บ้าน โดยที่ครอบครัว

ครัวของเขาวชนเหล่านี้อาจมีฐานะยากจน มีที่ดินทำกินขนาดเล็ก นอกจากอาชีพทำนาทำไร่แล้ว มีเขาวชนบางส่วนประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ภายในระแวกบ้านของตนซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็อาชีพรับจ้างทางการเกษตร เช่นรับจ้างหักขาวโผล่ คายหญ้าอ้อย และไถที่เป็นตน ดังจะเห็นได้จาก การที่เขาวชน 46 คน ก่อนการฝึกอบรมมีอาชีพทำไร่ ทำนาเสีย 28 คน รับจ้างทางการเกษตร 6 คน กรรมกรก่อสร้างทางหลวงและลูกจ้างในโรงงาน ปั่นน้ำมัน ร้านค้าในจังหวัด 6 คน และมีเขาวชนที่พึ่งจบ อยู่นานเฉย ๆ อีก 6 คน ซึ่งเขาวชนเหล่านี้ความจริงก็ช่วยผู้ปกครอง ทำการเกษตรอยู่บ้าน (ดูตารางที่ 1 ประกอบ) คิดเป็นเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตร ร้อยละ 73.91 (34 คน) และเป็นเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพไม่ใช่เกษตรร้อยละ 26.09 (12 คน)

1.2 การตัดสินใจประกอบอาชีพของเขาวชนหลังการฝึกอบรม หลังจากที่เขาาวชน ผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว แม้ว่าจำนวนเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะลดลงไปไม่มากนักแต่การประกอบอาชีพเกษตรกรรมก็เปลี่ยนไปเป็นอาชีพรับจ้างทางการเกษตรกันมากขึ้น และเป็นที่น่าสนใจว่าการออกไปประกอบอาชีพรับจ้างทางการเกษตรของเขาวชนนั้นเป็นการออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้านกันมากขึ้น จากการศึกษาพบว่าภายหลังการฝึกอบรมไปแล้วเขาวชนที่ตัดสินใจ ประกอบอาชีพเกษตรกรรมลดลงจากเดิม 34 คนเหลือ 29 คน แบ่งเป็นเขาวชนที่รับจ้างทาง การเกษตรเสีย 11 คน ทำนาทำไร่ 9 คน รับจ้างทำงานในศูนย์ ฯ 9 คน และมีเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพที่ไม่ใช่เกษตรหลังการฝึกอบรมเพิ่มขึ้นจากเดิม 12 คนเป็น 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 63.04 และ 36.96 ตามลำดับ เป็นที่น่าสนใจว่าภายหลังการฝึกอบรมมีเขาวชนหัน ไปประกอบอาชีพที่ไม่ใช่เกษตรกันมากขึ้น งานที่ทำส่วนใหญ่เป็นกรรมกร รับจ้างทั่วไปนอกและ ในจังหวัดอุทัยธานี เช่น ค่ายาย ลูกจ้างร้านอาหาร เด็กขายรถโดยสาร ฯลฯ รวม 15 คน และมีเขาวชนที่ถูกเกณฑ์ทหารอีก 2 คน (ดูตารางที่ 2 ประกอบ) คิดเป็นเขาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม 29 คน และเขาวชนที่ประกอบอาชีพไม่ใช่เกษตรกรรม 17 คน

ตารางที่ 1 การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนก่อนเข้ารับการอบรม

รับจ้างทาง การเกษตร	ทำนา-ไร่	กรรมกร โรงงาน	อยู่บ้านเฉย ๆ นักเรียน	รวม
6	28	6	6	46
34 (73.91)		12 (26.09)		46 (100)

ตารางที่ 2 การตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนหลังเข้ารับการอบรม

รับจ้าง ทางเกษตร	ทำนา-ไร่	รับจ้างใน ศูนย์ ฯ	กรรมกร โรงงาน	เกษตรทหาร	รวม
9	11	9	15	2	46
29 (63.04)			17 (36.96)		46 (100)

2. ภูมิหลังของเยาวชน

2.1 ภูมิหลังทางสังคม เยาวชนส่วนใหญ่เป็นเยาวชนเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเพศชายเสีย 34 คน และเป็นเพศหญิงเพียง 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 73.91 และ 26.09 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าศูนย์ ฯ ได้กำหนดคุณสมบัติของ เยาวชนในแต่ละรุ่นจะต้องเป็นเยาวชนเพศชายรุ่นละ 20 คน และเยาวชนเพศหญิงรุ่นละ 10 คน นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เยาวชนเพศหญิงมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 75.0 และ 58.82 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากปัจจัยในหลาย ๆ ด้าน เช่น เพศชายมีโอกาสในอาชีพอื่นดีกว่าเพศหญิง นอกจากนี้เพศหญิงมักจะต้องมีภาระในการดูแลครอบครัว และคาน้ำยืมของคนในชนบทยังคงนิยมให้เพศหญิงอยู่กับเขาเฝ้ากับเรือนมากกว่าที่จะออกไปทำงานนอกบ้าน แต่ก็ยังปรากฏว่ามีเยาวชนหญิงบางส่วนตัดสินใจออกไปทำงานนอกหมู่บ้านอันเนื่องมาจากความจำเป็นทางด้านเศรษฐกิจบังคับ หรือไม่มีญาติพี่น้องออกไปประกอบอาชีพนั้นอยู่ก่อนแล้วชวนกันไป ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนพบว่า เพศของ เยาวชนแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนแต่อย่างใด ค่า $Q = 0.355$

เยาวชนส่วนใหญ่มียุเมือเข้ารับการอบรมประมาณ 12-15 ปี ซึ่งถือว่ามีอายุน้อยในจำนวน เยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มีอายุเมื่อเข้ารับการอบรมน้อยเสีย 33 คน และเป็นเยาวชน ที่มีอายุมาก คือมีอายุระหว่าง 16 - 25 ปี เพียง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 71.74 และ 28.26 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในการรับเด็กเข้าอบรมในแต่ละรุ่นทางศูนย์ ฯ ไม่สามารถรับ เด็กได้ตามเป้าหมายที่กำหนดจะรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี เพราะเยาวชนในช่วงอายุ ดังกล่าวสามารถเรียนรู้และเข้าใจในอาชีพเกษตรได้ดี แต่ในความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเยาวชนเหล่านี้เป็นแรงงานหลักของครอบครัวจึงปรากฏว่ามีผู้ปกครองมารับเด็กไปในระหว่างการฝึกอบรมเป็น จำนวนมาก เพราะขาดแรงงานหลักที่จะช่วยทำไร่นา ในครอบครัว อีกสาเหตุหนึ่งก็คือผู้ปกครองเหล่านี้ไม่เห็นความสำคัญของการฝึกอบรม และต้องการให้เยาวชนช่วยแบ่งเบาภาระใน ครอบครัวโดยออกไปเป็นแรงงานรับจ้างเพื่อหาเงินมาจุนเจือครอบครัว แม้ว่าทางศูนย์ ฯ จะมี นโยบายในการอบรมให้ฟรีก็ตาม แต่ก็ทำให้ครอบครัวของเยาวชนต้องขาดแรงงานและรายได้ไป เมื่อนำบุตรหลานเขามารับการอบรมซึ่งกินระยะเวลาเวลานานถึง 3 เดือน การมารับเด็กกลับไปส่วน ใหญ่จะเป็นในช่วงฤดูการเก็บเกี่ยว จากสาเหตุดังกล่าวนี้เองทำให้ศูนย์ ฯ ต้องรับเด็กที่มีอายุ ต่ำกว่าเกณฑ์ หรือรับเด็กที่คิดตามญาติพี่น้องเขามารับการอบรมด้วย นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า

มีเยาวชนจำนวนมากที่ต้องการเข้ามารับการฝึกอบรมแต่ทางศูนย์ ฯ ไม่สามารถรับได้เพราะไม่ตรงหลักเกณฑ์ โดยมากเยาวชนเหล่านี้จะเป็นเยาวชนที่มีฐานะค่อนข้างดีและมีเวลาว่างมากพอที่จะเข้ามารับการฝึกอบรมตลอดโครงการได้ แต่เนื่องจากศูนย์ ฯ ต้องการรับแต่เฉพาะเยาวชนที่มีฐานะยากจนและมีปัญหาในครอบครัวเท่านั้นจึงทำให้ไม่สามารถรับเด็กกลุ่มดังกล่าวได้ เพราะเด็กเหล่านี้จะมีความตั้งใจจริงที่จะเข้ารับการฝึกอบรมก็ตาม และจากการศึกษาซึ่งพบอีกว่าอายุของเยาวชนเมื่อเข้ารับการอบรมไม่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชนแต่อย่างใด นั่นคือมีเยาวชนที่มีอายุน้อยตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมร้อยละ 63.64 และมีเยาวชนอายุมากตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมร้อยละ 61.54 ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุเมื่อเข้ารับการอบรมกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน พบว่าอายุเมื่อเข้ารับการอบรมแทบจะ ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชนแต่อย่างใด ค่า $Q = 0.045$

เยาวชนส่วนใหญ่มีอายุปัจจุบันระหว่าง 20-25 ปีนับถึงวันที่ทำการสัมภาษณ์ ซึ่งถือว่าอายุมาก กล่าวคือในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มีอายุมากเสีย 25 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 21 คน เป็นเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.35 และ 45.65 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าระยะเวลาในการดำเนินการฝึกอบรมของศูนย์ ฯ ทั้ง 5 รุ่นกินระยะเวลาประมาณ 3 ปีทำให้ความแตกต่างของอายุปัจจุบันมีมาก นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนที่มีอายุปัจจุบันน้อยมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีอายุปัจจุบันมาก คิดเป็นร้อยละ 76.19 และ 52.0 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าเยาวชนที่มีอายุปัจจุบันมากย่อมมีการเรียนรู้และประสบการณ์มาก และมีความกล้าที่จะตัดสินใจประกอบอาชีพอื่นมากกว่า อีกทั้งผู้ปกครองของเยาวชนที่มีอายุมากมักจะเห็นว่าเยาวชนเหล่านี้เป็นผู้ใหญ่แล้วสามารถตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพด้วยตัวเองได้ ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุปัจจุบันกับการตัดสินใจประกอบอาชีพ เกษตรกรรมของเยาวชน พบว่าอายุปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนในระดับปานกลาง ค่า $Q = 0.494$

เยาวชนส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) จากจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่จบการศึกษาภาคบังคับขึ้นไป 26 คน และเยาวชนอีก 20 คนเรียนต่ำกว่าเกณฑ์จนถึงอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 56.52 และ 43.48 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าในปัจจุบันระบบการศึกษาของไทยในชนบทมีอย่างทั่วถึงประกอบกับการที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่นิยมส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนกันมากขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาถึง

รายละเอียด ชาวชนเหล่านี้จบการศึกษาเพียงแต่ประถม 6 เท่านั้น มีเพียงส่วนน้อยที่มีโอกาสเรียนต่อจนถึงระดับมัธยม และส่วนใหญ่ต้องออกกลางคันเพราะฐานะทางบ้านยากจนไม่มีเงินทองส่งให้เรียนต่อสูง ๆ ได้ นอกจากนั้นพบว่า ชาวชนที่มีการศึกษาค่ำกว่าเกณฑ์มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าชาวชนที่มีการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.0 และ 46.15 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าระดับการศึกษาเปิดโอกาสในอาชีพอื่นได้ มากกว่านั้นเองเพราะการศึกษาทั่วไปคนมีคุณภาพสูงขึ้นและย่อมมีโอกาสในอาชีพอื่นมากขึ้นตามไปด้วย นอกจากนั้นชาวชนที่มีการศึกษาสูงมักจะมาจากครอบครัวที่มีฐานะค่อนข้างดีสามารถให้การสนับสนุนต่ออาชีพใหม่ของเยาวชนได้ ตลอดคนชาวชนเหล่านี้มักไม่ต้องการในการเลี้ยงดูครอบครัวทำให้สามารถตัดสินใจประกอบอาชีพอื่นได้ดีกว่า จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนพบว่า การศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนในระดับสูง ค่า $Q = 0.737$

2.2 ภูมิหลังทางด้านเศรษฐกิจ ชาวชนส่วนใหญ่เป็นชาวชนที่มีที่ดินทำกินน้อย หรือไม่มีที่ดินทำกินเลยมีที่ดินไม่เกิน 30 ไร่ ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีที่ดินทำกินน้อยเสีย 35 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 11 คนมาจากครอบครัวที่มีที่ดินทำกินเกิน 30 ไร่ซึ่งถือว่าที่ดินมาก คิดเป็นร้อยละ 76.09 และ 23.91 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าทางศูนย์ ๆ ได้กำหนดคุณสมบัติของเยาวชนว่าต้องเป็นเยาวชนที่มาจากครอบครัวยากจนมีที่ดินน้อยหรือไม่มีเลย นอกจากนั้นเยาวชนที่ตกเป็นตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินซึ่งกำหนดให้แต่ละครัวเรือนมีที่ดินไม่เกิน 30 ไร่ นอกจากนั้นยังพบอีกด้วยว่าเยาวชนที่มีที่ดินทำกินน้อยมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าชาวชนที่มีที่ดินมาก คิดเป็นร้อยละ 65.71 และ 54.55 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าจำนวนที่ดินหมายถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนด้วย ชาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีที่ดินน้อยจะมีฐานะยากจนมากทำให้เยาวชนเหล่านี้ส่วนใหญ่ต้องออกไปหางานรับจ้างนอกหมู่บ้านเมื่อว่างจากการทำไร่ นาของตน จึงทำให้พบว่าเยาวชนที่มีที่ดินน้อยมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าชาวชนที่มีที่ดินมาก ส่วนในจำนวนชาวชนที่มีที่ดินมากนั้นมักไม่ค่อยทำการเกษตรด้วยตนเองแต่เป็นการจ้างเขาทำเสียมากกว่า ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างที่ดินทำกินกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนพบว่า ที่ทำกินแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนแต่อย่างใด ค่า $Q = 0.242$

เยาวชนส่วนใหญ่มีฐานะเศรษฐกิจยากจนมาก คือมีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท/ปีโดยประมาณ ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มาจากครัวเรือนที่ยากจนมากเสีย 30

คน ในขณะที่เขาวงกตอีก 16 คน มีฐานะพอมือพอกิน มีรายได้มากกว่า 10,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 65.22 และ 34.78 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าทางศูนย์ ฯ ได้กำหนดคุณสมบัติของเขาวงกตที่เข้ารับการอบรมว่าจะต้องเป็นเขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เขาวงกตที่มีฐานะยากจนมากมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวงกตที่มีฐานะพอมือพอกิน คิดเป็นร้อยละ 76.67 และ 37.50 ตามลำดับ ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวงกตพบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์มากพอสมควรกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวงกต ค่า $Q = 0.691$

เขาวงกตส่วนใหญ่เป็นเขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีจำนวนบุตรเกิน 5 คนขึ้นไป ในจำนวนเขาวงกตทั้งหมด 46 คน เป็นเขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีบุตรมากเสีย 27 คน ในขณะที่เขาวงกตอีก 19 คน เป็นเขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีบุตรน้อยกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 และ 41.30 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะในทัศนะของเกษตรกรส่วนใหญ่ยังนิยมการมีบุตรมาก^{อยู่} เพราะต้องการใช้แรงงานบุตรช่วยทำงานในไร่ นา อีกประการหนึ่งทางศูนย์ ฯ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้ารับการอบรมว่า ต้องเป็นเขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีบุตรมาก นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีบุตรมากมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีบุตรน้อย คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 57.89 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าความแตกต่างไม่มากนักที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าครอบครัวที่มีบุตรมากสามารถใช้แรงงานบุตรในการทำกรเกษตรได้ นอกจากนี้เขาวงกตที่มาจากครอบครัวที่มีบุตรมากยังต้องรับภาระในการเลี้ยงดูสมาชิกในครัวเรือนคนอื่นที่ไม่ได้อยู่ในวัยแรงงาน ภาระดังกล่าวนี้ทำให้เขาวงกตไม่สามารถออกไปประกอบอาชีพอื่นได้ ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรในครัวเรือนกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวงกตพบว่า จำนวนบุตรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวงกตในระดับต่ำ ค่า $Q = 0.089$ (ดูตารางที่ 3 ประกอบ)



ตารางที่ 3 ร้อยละของเยาวชนที่คัดสนใจประกอบอาชีพแยกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	อาชีพเกษตร		อาชีพไม่ใช่เกษตร		รวม	
	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
ภูมิลำเนาทางสังคม						
เพศ						
ชาย	ชาย	58.82 (20)	41.18 (14)	73.91 (34)		
หญิง	หญิง	75.00 (9)	25.00 (3)	26.09 (12)		
อายุเมื่อเข้ารับการศึกษา						
Q = 0.355						
น้อย (12-15 ปี)		63.64 (21)	36.36 (12)	71.74 (33)		
มาก (16 ปีขึ้นไป)		61.54 (8)	38.46 (5)	28.26 (13)		
อายุปัจจุบัน						
Q = 0.045						
น้อย (ต่ำกว่า 20 ปี)		76.19 (16)	23.81 (5)	45.65 (21)		
มาก (20 ปีขึ้นไป)		52.00 (13)	48.00 (12)	54.35 (25)		
การศึกษา						
Q = 0.494						
ต่ำ (ต่ำกว่า ป.6)		85.00 (17)	15.00 (3)	43.48 (20)		
สูง (สูงกว่า ป.6)		46.15 (12)	53.85 (14)	56.52 (26)		
ภูมิลำเนาทางเศรษฐกิจ						
Q = 0.737						
การถือครองที่ดิน						
น้อย (ต่ำกว่า 30 ไร่)		65.71 (23)	34.29 (12)	76.09 (35)		
มาก (30 ไร่ขึ้นไป)		54.55 (6)	45.45 (5)	23.91 (11)		
ฐานะทางเศรษฐกิจ						
Q = 0.242						
ยากจน		76.67 (23)	23.33 (7)	65.22 (30)		
พอมีพอกิน		37.50 (6)	62.50 (10)	34.78 (16)		
จำนวนบุตรในครัวเรือน						
Q = 0.691						
น้อย (ต่ำกว่า 5 คน)		57.89 (11)	42.11 (8)	41.30 (19)		
มาก (5 คนขึ้นไป)		66.67 (18)	33.33 (9)	58.70 (27)		
Q = 0.185						

3. ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรม

3.1 ในส่วนที่เกี่ยวกับเขาวชนพบว่า เขาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ หรือรู้เรื่องเกี่ยวกับศูนย์ ฯ มาก่อน ในจำนวนเขาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเขาวชนที่ไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนเสีย 41 คน ในขณะที่เขาวชนอีก 5 คนเคยรู้เรื่องเกี่ยวกับศูนย์ ฯ มาก่อน คิดเป็นร้อยละ 89.13 และ 10.81 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเขาวชนที่ไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 63.41 ตามลำดับ ซึ่งแทบจะไม่มี ความแตกต่างกันเลย การที่เขาวชนรู้จักหรือไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชน ค่า $Q = 0.072$

เขาวชนส่วนใหญ่ได้รับการชักชวนให้เขามารับการฝึกอบรมจากอาสาสมัคร หรือเจ้าหน้าที่ของศูนย์ ฯ ในจำนวนเขาวชนทั้งหมด 46 คนเป็นเขาวชนที่ได้รับการชักชวนจากอาสาสมัครเสีย 32 คนในขณะที่เขาวชนอีก 14 คนได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้าน หรือญาติมิตรในหมู่บ้านที่เคยเขามารับการอบรมก่อน คิดเป็นร้อยละ 69.57 และ 30.48 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเขาวชนที่ได้รับการชักชวนให้เขามารับการอบรมจากอาสาสมัครมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้านหรือญาติมิตรในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 65.63 และ 57.14 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างไม่มากนักเช่นเดียวกัน ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ พบว่าบุคคลที่ชักชวนเขาวชนเขามารับการอบรมในศูนย์ ฯ แทบจะไม่มี ความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชนแต่อย่างใด ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ค่า $Q = 0.178$

เขาวชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของศูนย์ ฯ อย่างถูกต้องว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งวิชาความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้วิชาความรู้ทางการเกษตร ในจำนวนเขาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเขาวชนที่ตอบว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งวิชาความรู้เสีย 25 คน ในขณะที่เขาวชนอีก 21 คนตอบว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งที่ให้ ความช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเงินทุนโดยไม่เสียดอกเบี้ย คิดเป็นร้อยละ 54.35 และ 45.65 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเขาวชนที่ตอบว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งเงินทุนมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่ตอบว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งวิชาความรู้ คิดเป็นร้อยละ 76.19 และ 52.0 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างในระดับปานกลาง ค่า $Q = 0.494$

ในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อน ในจำนวนผู้ปกครองทั้งหมด 46 คน เป็นผู้ปกครองที่ไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนถึง 35 คนในขณะที่ผู้ปกครองอีก 11 คนเคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนคิดเป็นร้อยละ 76.09 และ 23.91 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า ผู้ปกครองที่ไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนมักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อน คิดเป็นร้อยละ 68.57 และ 45.45 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างที่สูงมากในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชนด้วย การที่ผู้ปกครองเคยรู้จัก หรือไม่เคยรู้จักศูนย์ ฯ มาก่อนมีส่วนสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนในระดับปานกลาง ค่า $Q = 0.447$

ผู้ปกครองของเยาวชนส่วนใหญ่ได้รับการชักชวนให้ส่งบุตรหลานเข้ามารับการศึกษาอบรมจากอาสาสมัคร หรือเจ้าหน้าที่ศูนย์ ฯ ในจำนวนผู้ปกครองทั้งหมด 46 คน เป็นผู้ปกครองที่ได้รับการชักชวนให้ส่งบุตรหลานเข้ารับการอบรมจากเจ้าหน้าที่ศูนย์ ฯ เสีย 30 คน ในขณะที่ผู้ปกครองอีก 16 คนได้รับการชักชวนให้ส่งบุตรหลานเข้ารับการอบรมจากเพื่อนบ้านหรือญาติมิตร คิดเป็นร้อยละ 65.22 และ 34.78 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าผู้ปกครองที่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้านมักจะให้เยาวชนตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่ได้รับการชักชวนจากเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และ 53.33 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างสูงมากพอสมควร แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองได้รับอิทธิพลจากเพื่อนบ้านอีกคนหนึ่ง และส่งผลไปถึงการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนด้วย ดังที่จะเห็นได้จากการที่ผู้ปกครองมักจะยอมให้บุตรหลานออกไปทำงานนอกหมู่บ้านใดหากได้รับการชักชวนจากญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้านที่รู้จักกัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลผู้ชักจูงกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนอยู่ในระดับมากพอสมควร ค่า $Q = 0.583$

ผู้ปกครองของเยาวชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งให้เงินทุนให้ความช่วยเหลือโดยไม่คิดดอกเบี้ย ในจำนวนผู้ปกครองทั้งหมด 46 คน เป็นผู้ปกครองที่เข้าใจว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งเงินทุนให้ความช่วยเหลือเสีย 25 คน ในขณะที่ผู้ปกครองอีก 21 คนตอบว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งให้ความรู้ วิชาการทางด้านเกษตร คิดเป็นร้อยละ 54.35 และ 45.65 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าผู้ปกครองที่เข้าใจว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งเงินทุนให้ความช่วยเหลือมักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่เข้าใจว่าศูนย์ ฯ เป็นแหล่งให้วิชาความรู้ คิดเป็นร้อยละ 68.0 และ 57.14 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างน้อยมาก ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจของเกี่ยวกับกิจกรรมในศูนย์ ฯ ของผู้ปกครองกับการตัดสินใจ

ประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนอยู่ในระดับต่ำ ค่า $Q = 0.229$ (ดูตารางที่ 4 ประกอบ)

3.2 การจัดทำโครงการสินเชื่อ ในการศึกษาค้นคว้าสนใจศึกษาถึงความผิดพลาดของศูนย์ ฯ เกี่ยวกับการให้สินเชื่อเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น และในการนำเสนอข้อมูลจะทำการศึกษาเยาวชนที่ทำการขอสินเชื่อ 36 คนเท่านั้นจากเยาวชนทั้งหมด 46 คน มีเยาวชนที่ไม่ขอสินเชื่อ 10 คนเนื่องจากไม่ได้รับสินเชื่อตรงตามต้องการ ไม่สนใจ และไม่มีเวลาทำ คิดเป็นเยาวชนที่ขอสินเชื่อร้อยละ 78.26 และเยาวชนที่ไม่ขอสินเชื่อร้อยละ 21.74 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เยาวชนที่ไม่ขอสินเชื่อมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่ขอสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 80.0 และ 58.33 ตามลำดับซึ่งมีความแตกต่างในระดับปานกลาง ความสัมพันธ์ระหว่างการขอรับสินเชื่อกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง ค่า $Q = 0.481$

เยาวชนส่วนใหญ่เลือกทำโครงการสินเชื่อด้วยตนเอง ในจำนวนเยาวชนที่ขอสินเชื่อทั้งหมด 36 คน เป็นเยาวชนที่เลือกทำโครงการสินเชื่อด้วยตนเองเสีย 21 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 15 คน ไม่ได้เลือกทำโครงการสินเชื่อด้วยตนเอง โดยมากจะเป็นผู้ปกครองหรือศูนย์ ฯ เป็นผู้เลือกให้ คิดเป็นร้อยละ 58.33 และ 41.67 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เยาวชนที่ไม่เลือกทำโครงการสินเชื่อด้วยตนเองมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่เลือกทำโครงการสินเชื่อด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 52.38 ซึ่งมีความแตกต่างกันไม่มากนัก ความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเลือกทำโครงการสินเชื่อกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนอยู่ในระดับต่ำ ค่า $Q = 0.290$

เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินโครงการสินเชื่อด้วยตนเองตลอดทั้งโครงการนับตั้งแต่การลงทุนไปจนถึงการขายผลผลิต ในจำนวนเยาวชนที่ขอรับสินเชื่อทั้งหมด 36 คน เป็นเยาวชนที่ไม่ได้ดำเนินโครงการสินเชื่อด้วยตนเองเสีย 25 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 11 คน ดำเนินโครงการสินเชื่อด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 69.44 และ 30.56 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เยาวชนที่ไม่ได้ดำเนินโครงการสินเชื่อด้วยตนเองมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่ดำเนินโครงการสินเชื่อด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 60.0 และ 54.55 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกันไม่มากนัก โดยมากผู้ที่ไม่ได้ทำโครงการสินเชื่อด้วยตนเองจะปล่อยให้ผู้ปกครองหรือญาติพี่น้องเป็นคนทำ โดยที่ตัวเองช่วยทำบ้าง หรือบางคนไม่เคยทำเลยก็มีแต่ไปรับจ้างทางการเกษตรแทน โดยมากผู้ปกครองมักเข้ามายุ่งในเวลาที่มีการขายผลผลิตโดยแอบขายให้กับ

หอคำนในหมู่บ้านแทนที่จะขายให้กับศูนย์ ฯ ตามที่ตกลงกันไว้ ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการค้าเงินโครงการสินเชื่อกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ค่า $Q = 0.111$

เขาวชนส่วนใหญ่เลือกทำโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์ ในจำนวนเขาวชนที่ขอสินเชื่อ 36 คน เป็นเขาวชนที่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์ ได้แก่โครงการเลี้ยงสุกร โครงการเลี้ยงกระบือ โครงการเลี้ยงเป็ด ไก่ ฯลฯ 21 คนในขณะที่เขาวชนอีก 15 คนทำโครงการประเภทพืชไร่ การทำโครงการทำไร่นา หรือทำโครงการสองประเภทควบคู่กันไป คิดเป็นร้อยละ 58.33 และ 41.67 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าเขาวชนที่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทพืชไร่หรือทำโครงการสองประเภทมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่ขอทำโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์อย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 73.33 และ 47.62 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างมากพอสมควร แสดงให้เห็นว่าโครงการสินเชื่อประเภทสัตว์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถดึงดูดให้เขาวชนตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมอยู่ในหมู่บ้านได้ เนื่องจากเขาวชนยังขาดความรู้ความชำนาญในการเลี้ยงสัตว์อีกมาก ในขณะเดียวกันเขาวชนที่เลือกทำโครงการประเภทพืช หรือทำสองประเภทจะสามารถเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวได้และมีผลทำให้เขาวชนตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่อไปด้วย เพราะอาชีพหลักของครอบครัวก็คือการทำเกษตรอยู่แล้ว ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ ระหว่างประเภทของโครงการสินเชื่อกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชน พบว่าประเภทของโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากพอสมควร ค่า $Q = 0.503$

จากการศึกษาพบว่า จำนวนเขาวชนที่ประสบความสำเร็จในการทำโครงการสินเชื่อ หมายถึงมีกำไรจากการทำโครงการมีเป็นจำนวนเท่ากับเขาวชนที่ประสบความล้มเหลวในการทำโครงการสินเชื่อ หมายถึงขาดทุนหรือเสมอตัว ก็มีจำนวน 18 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเขาวชนที่ประสบความสำเร็จในการทำโครงการสินเชื่อมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่ประสบความล้มเหลวในการทำโครงการสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 72.22 และ 44.44 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกันมากพอสมควร และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะพบว่าเขาวชนที่ได้รับกำไรจากการทำโครงการสินเชื่อ นั้น ตามความรู้สึกรู้สึกของเขาวชนและผู้ปกครองแล้วเขาจะไม่ได้อะไรเลย เพราะโครงการที่มีกำไรเมื่อหักต้นทุนแล้วจะมีกำไรเหลือไม่เกิน 500 บาท ซึ่งเมื่อหักค่าแรงของเขาวชนและระยะเวลาที่เสียไปกับการทำโครงการแล้วเขาวชนและผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่าออกไปรับจ้างเขาทำงานยังจะ

ไครายไครามากกว่า อย่างน้อยก็ยังไครายไครเป็นรายวัน นอกจากนี้ในระหว่างที่ทำโครงการสินเชื่อเขาวชนมักจะเป็นหนี้สิน หนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่ายประจำวัน และหนี้สินที่เกิดจากการทำโครงการสินเชื่อ เช่นค่าอาหารสัตว์ ค่าเมล็ดพันธุ์ ฯลฯ ซึ่งทางศูนย์ ฯ จะเป็นผู้หักต้นทุนไปในเวลาที่รับซื้อผลผลิต ทำให้เขาวชนส่วนใหญ่มีความรู้สึกว่าการที่เข้าไปแล้วมีแต่เสมอตัว และมีลจะขอทำโครงการเพียงหนี้เดียวและเลิกใช้ในที่ที่สุด และมีบางคนขอเปลี่ยนทำโครงการจากประเภทสัตว์มาเป็นประเภพืช ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ความสำเร็จในการทำโครงการสินเชื่อมีความสัมพันธ์มากพอสมควรกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชน

ค่า $Q = 0.529$

เขาวชนส่วนใหญ่ได้รับสินเชื่อเป็นเงิน/ทุนจากศูนย์ ฯ ได้แก่ อุปกรณ์ในการทำคอกสุกร ลูกสุกร อาหารสัตว์ เมล็ดพันธุ์ ค่าจ้างไถที่ ฯลฯ ในจำนวนเขาวชนที่ขอรับสินเชื่อทั้งหมด 36 คน เป็นเขาวชนที่ได้รับสินเชื่อเป็นเงิน/ทุน เสีย 31 คน ในขณะที่เขาวชนอีก 5 คนได้รับสินเชื่อเป็นความช่วยเหลือจากคนอื่น ๆ นอกเหนือไปจากการให้เงิน/ทุน อันได้แก่ทนายสาธา คิดเป็นร้อยละ 86.11 และ 13.89 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเขาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่นนอกจากเงิน/ทุนมักจะทำโครงการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือเป็นเงิน/ทุนในการทำโครงการสินเชื่อโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 100 และ 51.61 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าความแตกต่างที่สูงมากพอสมควร แสดงให้เห็นว่าเขาวชนและครอบครัวยังต้องการความช่วยเหลือในคนอื่น ๆ อีกมากนอกเหนือไปจากการให้ทุนในการทำเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความช่วยเหลือในคนข้างเคียงที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เพราะเขาวชนและครอบครัวยังต้องกินต้องใช้รายวันอยู่ ไม่สามารถรอนถึงเวลาขายผลผลิตได้ การดำเนินการโครงการสินเชื่อเพียงอย่างเดียวจึงไม่สามารถช่วยเหลือเขาวชนให้ช่วยตัวเองได้ ดังปรากฏว่ามีการเบียดบังเอาเงินทุนไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ มีการแอบขายผลผลิตให้กับพ่อค้า ฯลฯ ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของสินเชื่อที่ได้รับกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเขาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์กันมากพอสมควร ค่า $Q = 0.648$

เขาวชนส่วนใหญ่เป็นหนี้ค้างชำระกับทางศูนย์ ฯ ในจำนวนเขาวชนที่ขอรับสินเชื่อทั้งหมด 36 คน เป็นเขาวชนที่เป็นหนี้ค้างชำระกับทางศูนย์ ฯ เสีย 21 คน ในขณะที่เขาวชนอีก 15 คนชำระหนี้กับทางศูนย์ ฯ เรียบร้อยแล้ว คิดเป็นร้อยละ 58.33 และ 41.67 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเขาวชนที่ชำระหนี้สินแล้วมักจะทำโครงการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเขาวชนที่เป็นหนี้ค้างชำระกับทางศูนย์ ฯ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ 52.38

ตามลำดับ ซึ่งมีค่าความแตกต่างไม่มากนัก ในการชำระหนี้สินนี้ เยาวชนอาจชำระหนี้เป็น
 ตัวเงิน ผลผลิต หรือทำงานชดใช้ให้กับศูนย์ ฯ ฯลฯ จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าสาเหตุ
 ที่ทำให้เยาวชนเป็นหนี้กันมากเพราะการทำโครงการขาดทุน เนื่องจากราคาผลผลิตต่ำไม่คุ้มกับ
 ทุน หรือจากการที่ผู้ปกครองแอบนำเอาผลผลิตไปขายให้กับพ่อค้า แล้วนำเงินไปใช้จ่ายหมด
 เมื่อทางศูนย์ ฯ มารับซื้อผลผลิตจึงไม่มีให้ อย่างไรก็ตามมีเยาวชนบางคนกล่าวว่าสาเหตุหนึ่ง
 ที่ต้องออกไปทำงานนอกหมู่บ้านเพราะต้องการเงินมาชำระหนี้ ซึ่งรวมทั้งหนี้กับพ่อค้า และหนี้กับ
 ทางศูนย์ ฯ ด้วย ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการชำระหนี้สิน กับการตัดสินใจประ-
 กอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ค่า $Q = 0.290$ (ดู
 ตารางที่ 5 ประกอบ)

3.3 ความมุ่งหวังในการเข้ารับการศึกษาต่อ ในการศึกษาได้แบ่งความมุ่งหวัง
 ออกเป็น 2 ลักษณะคือ ความมุ่งหวังในอาชีพ และความมุ่งหวังในการเข้ารับการศึกษาต่อ
 จากการศึกษาพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานนอกหมู่บ้านมาก่อนที่จะเข้า
 รับการศึกษาต่อ ซึ่งงานที่เยาวชนเคยทำมาก่อนส่วนใหญ่เป็นงานรับจ้างทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้อง
 กับการเกษตร เช่นเป็นกรรมกรสร้างทาง ก่อสร้าง ฯลฯ ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างเมื่อว่างจาก
 การทำไร่นา หานา คือในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คนเป็นเยาวชนที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน
 เสีย 25 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 21 คนเคยมีประสบการณ์มาก่อน คิดเป็นร้อยละ 54.35 และ
 45.65 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าความแตกต่างในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่า
 เยาวชนที่เคยออกไปรับจ้างนอกหมู่บ้านมาก่อน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
 มักมีความต้องการที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ๆ อีกหากว่ามีโอกาส และเยาวชนที่มีประสบการณ์
 มาก่อนมักมีอายุมาก รู้จักแหล่งงาน และสามารถหางานให้ได้มากกว่าเยาวชนที่ไม่เคยมี
 ประสบการณ์ ดังนั้นการตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพของผู้ที่มี ประสบการณ์มักจะทำได้ง่ายกว่าด้วย
 และเมื่อถามถึงความต้องการเปลี่ยนอาชีพของพวกที่ไม่เคยมีประสบการณ์ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่อยาก
 ไป ไม่กล้าไปเพราะกลัวถูกหลอก ไม่รู้จักใคร และพ่อแม่ไม่อนุญาตให้ไปเป็นคน ในการ
 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของ
 เยาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ค่า $Q = 0.401$

เยาวชนส่วนใหญ่ไม่เคยนำเอาความรู้ที่ใช้ในการฝึกอบรมมาใช้ในอาชีพ ในจำนวน
 เยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่ไม่เคยนำความรู้ไปใช้ในอาชีพเสีย 28 คน ในขณะที่
 เยาวชนอีก 18 คนเคยนำเอาความรู้ไปใช้ในอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 60.87 และ 39.13
 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังบอกด้วยว่าเยาวชนที่ไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในอาชีพมักจะตัดสินใจประ-

ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่เคยนำเอาความรู้ไปใช้ในอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 50.0 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าความแตกต่างปานกลาง แสดงให้เห็นว่าความรู้ที่ได้รับการอบรมไปจากศูนย์ ฯ เยาวชนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำไปใช้ในอาชีพได้ เพราะยังขาดทักษะความชำนาญ และปัจจัยด้านทุนในการประกอบการ เป็นที่น่าสังเกตว่าความรู้ที่ทางศูนย์ ฯ ให้การอบรมส่วนใหญ่เป็นความรู้เกี่ยวกับเรื่องการค้าเลี้ยงสุกร แต่อาชีพหลักของครัวเรือนเยาวชนคือการทำนาทำไร่ ดังนั้นจึงปรากฏว่ามีเยาวชนที่ไม่นำความรู้ไปใช้ในอาชีพเป็นจำนวนมาก ในการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างการนำความรู้ไปใช้ในอาชีพกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนพบว่า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ค่า $Q=0.429$

เยาวชนส่วนใหญ่ไม่ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาใช้ในหมู่บ้าน ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่ไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในหมู่บ้านเสีย 26 คนในขณะที่เยาวชนอีก 20 คนเคยนำเอาความรู้ไปใช้ในหมู่บ้าน ส่วนมากเป็นการออกไปรับจ้างตอนหนุ่ ฉีดยา หยอดวัคซีนไก่ ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 56.52 และ 43.48 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เยาวชนที่ไม่ได้นำความรู้ไปใช้ในหมู่บ้านมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมเท่ากับ เยาวชนที่เคยนำความรู้ไปใช้ในหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 50 แต่เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการนำความรู้ไปใช้ในหมู่บ้านกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ค่า $Q = 0.462$

เยาวชนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเสีย 30 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 16 คน ไม่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 65.22 และ 34.78 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่า เยาวชนที่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรกรรมกับไม่ต้องการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 63.33 และ 62.50 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าความต้องการของเยาวชนไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพของตนเอง นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นว่าเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมนั้นส่วนหนึ่งไม่ได้มาจากความต้องการของตัวเอง แต่เป็นเพราะสาเหตุอื่น เช่น ภาวะเศรษฐกิจ เป็นความต้องการของผู้ปกครอง ฯลฯ และเมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการในอาชีพกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ ค่า $Q = 0.018$

เยาวชนส่วนใหญ่ต้องการสินเชื่อในการเข้ารับการศึกษาในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่ต้องการสินเชื่อในการเข้ารับการศึกษา 25 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 21 คน เป็นเยาวชนที่ต้องการวิชาความรู้ในการเข้ารับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.35 และ 45.65 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเยาวชนที่ต้องการวิชาความรู้มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่ต้องการสินเชื่อ คิดเป็นร้อยละ 85.71 และ 44.0 ตามลำดับซึ่งมีความแตกต่างที่สูงมาก แสดงให้เห็นว่า ในการรับเด็กเข้ารับการศึกษาชั้น หากศูนย์ ฯ พิจารณาถึงความมุ่งหวังที่แท้จริงของเยาวชนก็จะเป็นประโยชน์มาก เพราะปรากฏว่าเยาวชนมากกว่าครึ่งที่เขามารับการศึกษาเพราะต้องการสินเชื่อจากศูนย์ ฯ และเยาวชนเหล่านั้นเมื่อจบการอบรมไปแล้วก็ไม่ได้ออกไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมแต่อย่างใด ดังนั้น หากศูนย์ ฯ สามารถคัดเลือกเยาวชนที่มีความตั้งใจจริงที่จะเข้ารับการอบรมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ จำนวนเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะมีเพิ่มขึ้น ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความมุ่งหวังในการเข้ารับการศึกษากับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนพบว่า มีความสัมพันธ์สูง $t_{0.05} = 0.768$ (ดูตารางที่ 6 ประกอบ)

3.4 ทักษะต่ออาชีพเกษตรและต่อศูนย์ ฯ ในการศึกษาพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางดี ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางดีเสีย 26 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 20 คนมีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 56.52 และ 43.48 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าเยาวชนที่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรไม่ดีมักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางดี คิดเป็นร้อยละ 85.0 และ 46.15 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างมาก และการที่ทักษะกับการปฏิบัติของเยาวชนแสดงความขัดแย้งกัน แสดงให้เห็นว่าเยาวชนไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของตนเอง เยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมกลับเป็นเยาวชนที่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางไม่ดี แต่ที่ต้องทำการเกษตรเพราะผู้ปกครองให้ทำ มีความจำเป็น บังคับ เช่น ไม่มีอาชีพอื่นให้เลือก มีภาระต้องดูแลคนในครอบครัวทำให้ออกไปทำงานอื่นไม่ได้ ซึ่งหากยังคงเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ในอนาคตจำนวนเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมจะลดน้อยลงเมื่อเขามีโอกาสในการประกอบอาชีพอื่น

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางไม่ดี ในจำนวนผู้ปกครองทั้งหมด 46 คน เป็นผู้ปกครองที่มีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางไม่ดีเสีย 24 คน ในขณะที่ผู้ปกครองอีก 22 คนมีทักษะต่ออาชีพเกษตรในทางดี คิดเป็นร้อยละ 52.27 และ 47.83 ตามลำดับ นอกจากนี้

ยังพบอีกด้วยว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติอาชีพเกษตรในทางดีมักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติอาชีพเกษตรในทางไม่ดี คิดเป็นร้อยละ 90.0 และ 37.50 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างที่สูงมาก แสดงให้เห็นว่าทัศนคติอาชีพเกษตรของผู้ปกครองมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจประกอบอาชีพของเยาวชน ผู้ปกครองที่มีทัศนคติอาชีพเกษตรในทางดีจึงมักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมด้วย ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติอาชีพเกษตรของผู้ปกครองกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชนพบว่า มีความสัมพันธ์สูงมาก $\text{ค่า } Q = 0.886$

เยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติในการให้ผู้ปกครองเลือกอาชีพให้ ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มีทัศนคติให้ผู้ปกครองเลือกอาชีพให้ถึง 29 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 17 คนมีทัศนคติในการเลือกอาชีพเอง คิดเป็นร้อยละ 54.35 และ 45.65 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าเยาวชนที่มีทัศนคติให้ผู้ปกครองเลือกอาชีพให้มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่มีทัศนคติในการเลือกอาชีพเอง คิดเป็นร้อยละ 64.0 และ 61.90 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างไม่มากนัก ที่เป็นเช่นนี้เพราะเยาวชนส่วนใหญ่อายุยังน้อย ผู้ปกครองมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของตนเอง เพราะผู้ปกครองที่เลือกอาชีพให้ลูกมักจะตัดสินใจให้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการเลือกอาชีพกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย $\text{ค่า } Q = 0.045$

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติในการเลือกอาชีพให้ลูก ในจำนวนผู้ปกครองทั้งหมด 46 คน เป็นผู้ปกครองที่มีทัศนคติในการเลือกอาชีพให้ลูกเสีย 28 คน ในขณะที่ผู้ปกครองอีก 18 คน มีทัศนคติในการให้ลูกเลือกอาชีพเอง คิดเป็นร้อยละ 60.87 และ 39.13 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติในการเลือกอาชีพให้ลูกมักจะให้ลูกตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่มีทัศนคติให้ลูกเลือกอาชีพเอง คิดเป็นร้อยละ 71.43 และ 50.0 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจของเยาวชนเช่นเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติในการเลือกอาชีพให้ลูกของผู้ปกครองกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง $\text{ค่า } Q = 0.429$

เยาวชนส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อศูนย์ว่าไม่มีประโยชน์ ไม่สามารถช่วยเหลือได้จริง ในจำนวนเยาวชนทั้งหมด 46 คน เป็นเยาวชนที่มีทัศนคติว่าศูนย์ฯ ไม่มีประโยชน์เสีย 29 คน ในขณะที่เยาวชนอีก 17 คนเห็นว่าศูนย์ฯ มีประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 63.04 และ 36.96 ตาม

ลำดับ นอกจากนี้ยังบอกด้วยว่าเยาวชนที่เห็นว่าศูนย์ ฯ มีประโยชน์มักจะตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าเยาวชนที่เห็นว่าศูนย์ ฯ ไม่มีประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 64.71 และ 62.07 ซึ่งมีความแตกต่างไม่มากนัก สาเหตุที่เยาวชนส่วนใหญ่ตอบว่าศูนย์ ฯ ไม่มีประโยชน์เนื่องมาจากการทำโครงการสินเชื่อขาดทุน ที่คณะต่อศูนย์ ฯ ของเยาวชนแทบจะไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรม ค่า $Q=0.057$

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อศูนย์ ฯ ว่ามีประโยชน์ สามารถให้ความช่วยเหลือได้จริง ในจำนวนผู้ปกครองทั้งหมด 46 คน เป็นผู้ปกครองที่เห็นว่าศูนย์ ฯ มีประโยชน์ เสีย 24 คนในขณะที่ผู้ปกครองอีก 22 คนเห็นว่าศูนย์ ฯ ไม่มีประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 52.17 และ 47.83 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังบอกว่าผู้ปกครองที่เห็นว่าศูนย์ ฯ มีประโยชน์มักจะตัดสินใจให้เยาวชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมมากกว่าผู้ปกครองที่เห็นว่าศูนย์ ฯ ไม่มีประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 79.17 และ 45.45 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างมากพอสมควร แสดงให้เห็นว่าการให้ความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องแก่ผู้ปกครองเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องตามมาด้วยนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากพอ ๆ กับให้กับเยาวชน ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อศูนย์ ฯ ของผู้ปกครองกับการตัดสินใจประกอบอาชีพเกษตรกรรมของเยาวชน พบว่ามีความสัมพันธ์มากพอสมควร ค่า $Q = 0.640$ (ดูตารางที่ 7 ประกอบ)

สรุปข้อมูลโดยทั่วไป พบว่าภูมิหลังทางสังคมในเรื่องการศึกษามีความสำคัญ และภูมิหลังทางเศรษฐกิจในเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนมีความสำคัญ ส่วนในเรื่องการดำเนินการฝึกอบรมในลักษณะต่าง ๆ พบว่าในเรื่องความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรม บุคคลที่ชักจูงผู้ปกครองให้ส่งบุตรหลานเข้ารับการอบรมมีความสำคัญ ในเรื่องการจัดทำโครงการสินเชื่อ การให้สินเชื่อ ความสำเร็จของโครงการสินเชื่อ และประเภทของสินเชื่อมีความสำคัญ ในเรื่องความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรม พบว่าความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรมของเยาวชนมีความสำคัญ และในเรื่องของทัศนคติต่ออาชีพ และต่อศูนย์ ฯ พบว่าทัศนคติของผู้ปกครองและเยาวชนต่ออาชีพเกษตร รวมทั้งทัศนคติของผู้ปกครองต่อศูนย์ ฯ มีความสำคัญ โดยที่ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.5-1.0 และเมื่อนำตัวแปรเหล่านี้มาเรียงลำดับตามความสัมพันธ์พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองต่ออาชีพเกษตรมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาได้แก่ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม ทัศนคติของเยาวชนต่ออาชีพเกษตร การศึกษา เศรษฐกิจ ลักษณะของสินเชื่อ ทัศนคติของผู้ปกครองต่อศูนย์ ฯ บุคคลที่ชักจูงผู้ปกครอง ความสำเร็จของโครงการสินเชื่อ และประเภทของโครงการสินเชื่อตามลำดับ (ดูตารางที่ 8 ประกอบ)

ตารางที่ 4 รอยละของเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพแยกตามลักษณะการฝึกอบรม

ลักษณะการฝึกอบรม	อาชีพเกษตร		อาชีพไม่ใช่เกษตร		รวม	
	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
ความรู้ความเข้าใจในกิจกรรมการฝึกอบรม						
เยาวชน						
ความรู้เกี่ยวกับศูนย์ ฯ						
รู้	60.0	(3)	40.0	(2)	10.87	(5)
ไม่รู้	63.41	(26)	36.59	(15)	89.13	(41)
บุคคลที่ปรึกษา			Q =	0.072		
อาสาสมัคร	65.63	(21)	34.37	(11)	69.57	(32)
เพื่อนบ้าน	57.14	(8)	42.86	(6)	30.43	(14)
ความเข้าใจในกิจกรรม						
			Q =	0.178		
ไหว้สาความรู้	52.0	(13)	48.0	(12)	54.35	(25)
ไหว้ความช่วยเหลือ	76.19	(16)	23.81	(5)	45.65	(21)
ผู้ปกครอง						
ความรู้เกี่ยวกับศูนย์ ฯ						
รู้	45.45	(5)	54.55	(6)	23.91	(11)
ไม่รู้	68.57	(24)	31.43	(11)	76.09	(35)
บุคคลที่ปรึกษา			Q =	0.447		
เพื่อนบ้าน	81.25	(13)	46.67	(14)	65.22	(30)
อาสาสมัคร	53.33	(16)	18.75	(3)	34.78	(16)
ความเข้าใจในกิจกรรม						
			Q =	0.583		
ไหว้สาความรู้	57.14	(12)	42.86	(9)	45.65	(21)
ไหว้ความช่วยเหลือ	68.0	(17)	32.0	(8)	54.35	(25)
			Q =	0.229		

ตารางที่ 5 รอยละของเขาวงกตที่ตัดสินใจประกอบอาชีพแยกตามลักษณะการฝึกอบรม

ลักษณะการฝึกอบรม	อาชีพเกษตร		อาชีพไม่ใช่เกษตร		รวม	
	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน
การจัดทำโครงการสินเชื่อ						
การขอรับสินเชื่อ						
ขอสินเชื่อ	58.33	(21)	41.67	(15)	78.26	(36)
ไม่ขอสินเชื่อ	41.67	(15)	58.33	(21)	21.74	(10)
การตัดสินใจเลือกโครงการสินเชื่อ*	Q =		0.481			
เลือกเอง	52.38	(11)	47.62	(10)	58.33	(21)
ไม่เลือกเอง	47.62	(10)	52.38	(11)	41.67	(15)
การดำเนินการเกี่ยวกับสินเชื่อ*	Q =		0.290			
ทำด้วยตนเอง	54.55	(6)	45.45	(5)	30.56	(11)
ไม่ทำด้วยตนเอง	45.45	(5)	54.55	(6)	69.44	(25)
ประเภทของสินเชื่อ*	Q =		0.111			
ประเภทสัตว์	47.62	(10)	52.38	(11)	58.33	(21)
ประเภทพืช	52.38	(11)	47.62	(10)	41.67	(15)
ความสำเร็จของโครงการสินเชื่อ*	Q =		0.503			
ประสบความสำเร็จ	72.22	(13)	27.78	(5)	50.0	(18)
ล้มเหลว	27.78	(5)	72.22	(13)	50.0	(18)
ลักษณะของสินเชื่อที่ได้รับ*	Q =		0.529			
เงิน/ทุน	51.61	(16)	48.39	(15)	86.11	(31)
ความช่วยเหลือ	48.39	(15)	51.61	(16)	13.89	(5)
การชำระหนี้*	Q =		0.648			
ชำระแล้ว	66.67	(10)	33.33	(5)	41.67	(15)
ยังไม่ได้ชำระ	33.33	(5)	66.67	(10)	58.33	(21)
	Q =		0.290			

หมายเหตุ * จำนวนผู้ตอบเท่ากับ 36 คน

ตารางที่ 6 รอยละของเขาวงกตที่ตัดสินใจประกอบอาชีพแยกตามลักษณะการฝึกอบรม

ลักษณะการฝึกอบรม	อาชีพเกษตร %	จำนวน	อาชีพไม่ใช่เกษตร %	จำนวน	รวม %	รวม จำนวน
ความมุ่งหวังในการเข้ารับการฝึกอบรม						
ประสบการณ์ในการทำงานนอกหมู่บ้าน						
มี	52.38	(11)	47.62	(10)	45.65	(21)
ไม่มี	72.0	(18)	28.0	(7)	54.35	(25)
การนำเอาความรู้ไปใช้ในอาชีพ	Q = 0.401					
นำไปใช้	50.0	(9)	50.0	(9)	39.13	(18)
ไม่นำไปใช้	71.43	(20)	28.57	(8)	60.87	(28)
การนำความรู้ไปใช้ในหมู่บ้าน	Q = 0.429					
นำไปใช้	50.0	(10)	50.0	(10)	43.48	(20)
ไม่นำไปใช้	73.08	(19)	26.92	(7)	56.52	(26)
ความต้องการในอาชีพเกษตร	Q = 0.462					
ต้องการ	63.33	(19)	36.67	(11)	65.22	(30)
ไม่ต้องการ	62.50	(10)	37.50	(6)	34.78	(16)
ความต้องการเข้ารับการศึกษา	Q = 0.018					
สิ้นเชื้อ	44.0	(11)	56.0	(14)	54.35	(25)
ความรู้	85.71	(18)	14.29	(3)	45.65	(21)
	Q = 0.768					

ตารางที่ 7 ร้อยละของเยาวชนที่ตัดสินใจประกอบอาชีพแยกตามลักษณะการฝึกอบรม

ลักษณะการฝึกอบรม	อาชีพเกษตร %	อาชีพเกษตร จำนวน	อาชีพไม่ใช่เกษตร %	อาชีพไม่ใช่เกษตร จำนวน	รวม %	รวม จำนวน
ทัศนคติต่ออาชีพเกษตรและต่อศูนย์ ฯ						
ทัศนคติต่ออาชีพเกษตร						
ทัศนคติของเยาวชนต่ออาชีพเกษตร						
ดี	46.15	(12)	53.85	(14)	56.52	(26)
ไม่ดี	85.0	(17)	15.0	(3)	43.48	(20)
			Q =	0.737		
ทัศนคติของผู้ปกครองต่ออาชีพเกษตร						
ดี	90.90	(20)	9.10	(2)	47.83	(22)
ไม่ดี	37.50	(9)	62.50	(15)	52.27	(24)
			Q =	0.887		
ทัศนคติต่อการเลือกอาชีพ						
ทัศนคติของเยาวชนต่อการเลือกอาชีพ						
เลือกเอง	61.90	(13)	38.10	(8)	45.65	(21)
ให้คนอื่นเลือก	64.0	(16)	36.0	(9)	54.35	(25)
			Q =	0.045		
ทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเลือกอาชีพ						
เลือกให้ลูก	71.43	(20)	28.57	(8)	60.87	(28)
ให้ลูกเลือกเอง	50.0	(9)	50.0	(9)	39.13	(18)
			Q =	0.429		
ทัศนคติต่อศูนย์ ฯ						
ทัศนคติของเยาวชนต่อศูนย์ ฯ						
มีประโยชน์	64.71	(11)	35.29	(6)	36.96	(17)
ไม่มีประโยชน์	62.07	(18)	37.93	(11)	63.04	(29)
			Q =	0.057		
ทัศนคติของผู้ปกครองต่อศูนย์ ฯ						
มีประโยชน์	79.17	(19)	20.83	(5)	52.17	(24)
ไม่มีประโยชน์	45.45	(10)	54.55	(12)	47.83	(22)
			Q =	0.640		

ตารางที่ 8 แสดงการเรียงลำดับความสัมพันธ์ของตัวแปรแยกตาม % และค่า Q

ลำดับที่	%	ค่า Q	ตัวแปร	ตารางที่ (ภาคผนวก)	หัวข้อ	ความสัมพันธ์
1	0.83	0.018	ความต้องการในอาชีพเกษตร	34	ความมุ่งหวัง	แทบจะไม่
2	2.10	0.045	อายุเมื่อเข้ารับการอบรม	12	ภูมิหลัง	มีความสัมพันธ์
3	2.10	0.045	ทัศนคติของเยาวชนต่อการเลือกอาชีพ	38	ทัศนคติ	อิสระ
4	2.64	0.057	ทัศนคติของเยาวชนต่อศูนย์ ฯ	40	ทัศนคติ	
5	3.41	0.072	ความรู้ของเยาวชนต่อศูนย์ ฯ	18	ความเข้าใจ	
6	5.45	0.111	การดำเนินการด้านสินเชื่อ	26	สินเชื่อ	ความสัมพันธ์
7	8.48	0.178	บุคคลที่ชักจูงเยาวชน	19	ความเข้าใจ	พันธคำ
8	8.78	0.089	จำนวนบุตร	17	ภูมิหลัง	
9	10.86	0.229	ความเข้าใจผู้ประกอบการต่อศูนย์ ฯ	23	ความเข้าใจ	
10	11.26	0.242	การถือครองที่ดิน	15	ภูมิหลัง	
11	14.29	0.290	การตัดสินใจเลือกอาชีพ	25	สินเชื่อ	
12	14.29	0.290	การชำระสินเชื่อ	30	สินเชื่อ	
13	16.18	0.355	เพศ	11	ภูมิหลัง	ความสัมพันธ์
14	19.62	0.401	ประสบการณ์ทำงานนอกบ้าน	31	ความมุ่งหวัง	พันธปาน
15	21.43	0.429	การนำความรู้ไปใช้ในอาชีพ	32	ความมุ่งหวัง	กลาง
16	21.43	0.429	ทัศนคติผู้ประกอบการต่อการเลือกอาชีพ	39	ทัศนคติ	
17	23.12	0.447	ความรู้ผู้ประกอบการต่อศูนย์ ฯ	21	ความเข้าใจ	
18	23.08	0.462	การนำความรู้ไปใช้ในหมู่บ้าน	33	ความมุ่งหวัง	
19	21.67	0.481	การขอรับสินเชื่อ	24	สินเชื่อ	
20	24.19	0.494	อายุปัจจุบัน	13	ภูมิหลัง	
21	24.19	0.494	ความเข้าใจของเยาวชนต่อศูนย์ ฯ	20	ความเข้าใจ	
22	25.71	0.503	ประเภทของสินเชื่อ	27	สินเชื่อ	ความสัมพันธ์
23	27.78	0.529	ความสำเร็จของโครงการ	28	สินเชื่อ	พันธมาก
24	27.92	0.583	บุคคลที่ชักจูงผู้ประกอบการ	22	ความเข้าใจ	

ลำดับที่	%	ค่า Q	ตัวแปร	ตารางที่ (ภาคผนวก)	หัวข้อ	ความสัมพันธ์
25	33.72	0.640	ทัศนคติของผู้ปกครองต่อศูนย์ฯ	41	ทัศนคติ	ความสัมพันธ์
26	48.39	0.648	ลักษณะของสินค้าที่ได้รับ	29	สินค้า	มากพอสมควร
27	39.17	0.691	ฐานะทางเศรษฐกิจ	16	ภูมิหลัง	
.....						
28	38.85	0.737	การศึกษา	14	ภูมิหลัง	ความสัมพันธ์สูง
29	38.85	0.737	ทัศนคติเยาวชนต่ออาชีพเกษตร	36	ทัศนคติ	
30	41.71	0.768	ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม	35	ความมุ่งหวัง	
31	53.41	0.886	ทัศนคติผู้ปกครองต่ออาชีพเกษตร	37	ทัศนคติ	

หมายเหตุ การแบ่งระดับความสัมพันธ์ใช้หลักของ David อ้างถึงในบทที่ 1 หน้า 17

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย